

Вид фуражна култура – ЛЮЦЕРНА

Целта – за какво се използва?	За изхранване на животни, медицински нужди
Тип на фуража – протеиново хранене, зелен фураж, енергийна храна	<p>Универсална фуражна култура – подходяща за зелено хранене, приготвяне на сено, силаж, витаминно брашно, белтъчно-витаминни концентрати, дехидрат и други.</p> <p>Люцерната е водеща тревно-фуражна култура, на която се основава производството на мляко у нас. Главните фактори, които определят нейните водещи позиции са: високи добиви, особено при поливни условия, високо съдържание на суров протеин и широк ареал на разпространение. Люцерната компенсира много добре царевичният силаж по протеин и минерални вещества, с изключение на фосфора при съотношение 1:1 на сухо вещество.</p> <p>Люцерната е растение, което дава най-много протеин (250-300 кг/дка) благодарение на симбиозата с азотфиксиращите бактерии. По добива на протеин от единица площ, тя е ненадмината и превишава неколкостранно останалите култури дори и при сегашните ниски добиви от нея.</p> <p>Зелената маса се отличава с високо съдържание на белтъчини, незаменими аминокиселини, витамини и микроелементи.</p>
За кой вид животни се ползва?	Преживни животни и многогастрични. За хранене на говеда, овце, кози и други тревопасни животни.
Сухо вещество	Високите добиви особено при поливни условия – 6-7 откоса, 1000-1400 кг сухо вещество от декар. Сухо вещество 40% /кръмни единици 0,31/ суров протеин 80 Зелен фураж – 20%; сено – 87%; сенаж – 35-60%; дехидрат – 90%
Енергийна стойност	КЕМ – 0,70; КЕР – 0,65
Какви са ефектите от използването на този вид фураж за почвата?	<p>Поради мощно развитата си коренова система тя натрупва в почвата голямо количество органична маса, богата на азот, калций и други хранителни вещества. Също така, това я прави устойчива на засушаване и подходяща за борба с ерозията. С надземната ѝ биомаса се изнасят голямо количество соли и така може да се използва против засоляване на почвата в поливни условия.</p> <p>Люцерната е многогодишна култура, която може да се отглежда самостоятелно или в специализирано сеитбообръщение (заленчукови и памукови). Тя е добър предшественик на царевицата и други житни култури. На едно и също място люцерната не трябва да се засява преди да са минали 4-5 години от разораването ѝ.</p>

Какви са ефектите от използването на този вид фураж за водата?	Добри, тъй като не се нуждае от високи норми азотни торове.
Какви са ефектите от използването на този вид фураж за биоразнообразието?	Люцерната служи още като една успешна култура за прехода към биоземеделие и за структуриране на почвата.
На какво разстояние се транспортира/доставя този вид фураж?	Различно, но се отглежда близо до фермите, до 5 км.
Климатични особености за отглеждането на тази фуражна култура.	Сравнително топлолюбива култура, която расте и се развива най-добре в по-топли и по-южни страни, както и при умерено-континентален климат. Притежава висока биологична сухоустойчивост (устойчива при засушаване), но изисква големи количества вода за формиране на единица сухо вещество. Почвено-климатичните условия на страната позволяват широко отглеждане и допълнително разширяване на тези площи.
Други особености	Най-подходящи почви за отглеждане са мощни алувиално-ливадни и черноземи, а също почви, които са дълбоки, с добър въздушен режим, богати на хумус, хранителни вещества и фосфорна киселина. Най-добре се развива при неутрална и слабо алкална реакция (рН 6,5 -8). След разораване на люцерновите посеви икономически най-изгодно е отглеждането на окопни култури, които оползотворяват най-добре високото плодородие на почвата след люцерната. Особено подходящи са царевицата за зърно или силаж, памукът, картофите и др. Коси се 4-6 пъти през периода на вегетация, като добива варира от 800 до 2500 кг/дка, а дълготрайността на посева достига 4-5 години. Понастоящем люцерната в България заема около 1 500 000 декара, а в близкото минало – до 4 000 000 дка, от които около 300 000 дка за семепроизводство. Процесите по отглеждането и използването и се подават изцяло на механизирание, което е предпоставка за извършването им в кратки срокове и получаването на продукция с ниска себестойност.

КЕМ – мярка за енергийната хранителност на фуража и за нуждите на лактиращите животни от енергия.

КЕР – мярка за енергийната хранителност на фуража

Източници:

Институт по фуражни култури, Плевен

Институт по земеделие „Образцов чифлик”, Русе